

मितया यातहरसिद्धिज्ञेहाभ्यक्तगतो वाप्यपहरत् ।
 वाप्यो हानूङ्गामी विहतचगृहवेगस्त्वचमविटङ्गन् सुखं
 खेदयतीति नाडोखेदः । वातिकोरवातिकानां पुनर्मू
 धादीनामुत्कायैः सुखेभ्यः कुम्भीवाधुलिकाः प्रनाडोवां-
 पूरयित्वा यथाहंसिद्धिज्ञेहाभ्यक्तगतं वस्त्रावच्छन्नं परि-
 धेयमिति परिधेयः ४ । वातहरोत्कायक्षीरतेन हतपिथि-
 तारोष्णमलिकोष्ठकावगाहस्तु यथोक्त एवावगाहः ५ ।
 “यथ जेन्नाकं चिकाधूभूमिं परोक्षत इत्यादः” ।
 (जेन्नाकगच्छे १४४ पृ० अथ लक्षणाद्युक्तप्रायम् ६ ।)
 “शयानस्य प्रमाणेन घनाभश्चमयीं शिलां । ताप-
 यित्वा सारुतप्लेटांश्च समुदीपितैः । व्योम्नश्च सर्वा-
 नङ्गारान् प्रोक्ष्य चैवेण्यवारिणा । तां शिलामथ
 कुर्वीत कोपेयाविकसंस्तराम् । तस्यां स्वभ्यक्तसर्वाङ्ग-
 शयानः स्विद्यते सुखम् । रौरवाजिनकोपेयप्रावा-
 राद्यैः सुसंघृतः । इत्युक्तोऽस्मिन् खेदः ७ । कर्षू-
 खेदः प्रवक्ष्यते । शानयेत्यनस्याधः कर्षूँ स्यान्-
 विभागवित् । दीपैरधूमेरुकारेणां कर्षूँ पूरयेत् ततः ।
 तस्यासुपरि शय्यायां स्वप्नं स्विद्यति ना सुखम् । अन-
 त्तु तैश्च विस्तारां हत्ताकाराभकोचनाम् । घनभित्तिं
 कुटीं कृत्वा कुठादौः पश्चमवेपयेत् । कुटीमध्ये भिन्नक्-
 शय्यां खासोवांशोपकल्पयेत् । प्राधाराजिनकोपेयकुल-
 कस्वलगोलकैः । हस्तिकाभिरङ्गरूपैर्भित्ताश्च सर्वशः ।
 परिवार्यान्तरारोहेदभ्यक्तः स्विद्यते सुखम् ८ । य एवा-
 श्मश्रु-खेदविधिर्भूमौ च एव तः । प्रशस्त्यायां निवातायां
 समायासप्रायते १० । कुम्भीं वातहरकायपूर्णं भूमौ
 निखानयेत् । चर्द्धभागं त्रिभागं या शयनं तत्र कोपरि ।
 स्थापयेदासनं वापि नातिसान्द्रपरिच्छदम् । अथ कुम्भीं
 सुशन्तप्रान् प्रलिप्तेदधसोशुद्धान् । पाषाणान् वोष्मणा
 तेन तत्स्थः स्विद्यति ना सुखम् ११ । सुसंघताङ्गः स्वभ्यक्तः
 क्षेपेरनिखननाशनैः । कूर्पं शयनविस्तारं द्विगुणञ्चापि
 वेधतः । दैवे निवाते गच्छे च कुथीदन्तः सुमाजितम् ।
 हृत्पद्मगोखरोद्गाणां करोदेदंघपूरिते । स्वच्छन्नः सुसं-
 स्कीर्णैर्भ्यक्तः स्विद्यति ना सुखम् १२ । वीथीकान्तु करो-
 धाणां यथोक्तानां प्रदीपयेत् । शयनान्तः प्रमाणेन शय्या-
 सुपरि तत्र च । सुदग्धायां विधूमायां यथोक्तासुसंघ-
 येत् । स्वच्छन्नः सुसंघताभ्यक्तः स्विद्यति ना सुखम् ।
 दोलाकखेटाश्च इलेष सुखः प्रोक्तो महर्षिणेति । इति
 त्रयादशविधः खेदोऽस्मिन् गुणवन्त्ययः । व्यायाम उष्णसदनं

शुक्रपावरणं क्षुधा । वज्रपानं भयक्रोधावपमाहाहवा-
 तपाः । खेदयन्ति दशैतानि नरमग्निगुणादते । इत्युक्तो
 द्विविधः खेदः संयुक्तोऽस्मिन् गुणैर्न च । एकाङ्गसर्वाङ्गतः
 स्निग्धो हृत्पल्लयेव च । इत्येतत् त्रिविधं इह खेद-
 सुद्दिश्य कीर्तितम् । स्निग्धः खेदैरुपकृत्यः स्निग्धः
 पथ्याशनो भवेत् । तदङ्गः स्निग्धगात्रस्तु व्यायामं वज्र-
 येसरः” इति । तत्र श्लोकाः “खेदा यथा कार्यकरो-
 हितो येभ्यश्च यद्विधः । यत्र देशे यथायोग्या देशो रव्यश्च
 यो यथा । स्निग्धातिस्निग्धरूपेण तथातिस्निग्धभोजनम् ।
 अक्षेद्याः खेदयोग्याश्च खेदद्रव्याणि कल्पना । तयोदग-
 विधः खेदो विना दशविधोऽस्मिन्ना । सप्तहेष च षट्खेदाः
 खेदाध्याये निर्दिष्टाः । खेदाधिकारं यदाच्युक्तमेतन्ना-
 हर्षिणा । शिष्टेषु प्रतिपत्तव्यसुपदेष्टा पुनर्वहति” ।

खेदज १० खेदाज्जायते जन-८ । खेदजाते दशादिजनो
 अमरः २ खेदजातमात्रे त्रि० ।

“संखेदजविकाराश्च यथा येभ्यो भवन्ति च । मानुषखेद-
 मवजा मलिकाद्या भवन्ति च । नवमेष्टप्रसिद्धायां
 पिथोलिकगणादयः । संखेदजास्तु विज्ञेया हजगोपशु-
 जन्तवः । समिदुभ्या मापसदुगेभ्यः फलेभ्यश्चैव जन्तवः ।
 जायन्ते क्रियया विषाः । काष्ठेभ्यो वृषकादयः । तथा
 शुक्रविकारेभ्यः पूतिकाः प्रभवन्ति च । संखेदजाश्च
 जायन्ते हस्त्रिकाः शुष्कपोमयात् । गाम्यो हि मच्छि-
 भ्यश्च मानुषेभ्यश्च जन्तवः । मत्स्यादिभ्यश्च विविधा
 अन्तःकुम्भी विशेषतः । अथान्यानि च सूक्ष्माणि सूक्ष्मा-
 युक्तास्तथैव च । गोभ्योऽश्वेभ्यश्चैव अष्टापदकिनी-
 नकाः । मालिकाणां विकाराश्च उत्सृष्टोदककंदसे ।
 शरावति विकाराश्च करोदेभ्यो भवन्ति हि । एवमादि-
 रसंख्यातो गणः संखेदजो मया । सर्वावाप्तिहितो
 ह्येष प्राक्कर्मवयसः स्रुता” वज्रपु० ।

खेदन १० खेद-णिच् ल्युट् । गत्वादितो वपादिर्निःसारण-
 व्यापारे (भाषरा) । खेदगच्छे दृश्यम् ।

खेदनी स्त्री खिद्यते पथ्यतेऽनया सिद-ल्युट् । नौहपात-
 भेदे (तापोवा) अमरः । संज्ञायां कन् टाणि ह्रस्वः

खेदनिक्ता कन्दुरुपे पाते हेमच० भर्जनपात्रे शब्दमा०

खैर १० खल्ल ईरन् ईर-यच् टाडिः । खेच्छायाम् शतवृत्ति
 शनन्दे च त्रि० मेदि० ।

खैरिन् त्रि० खेनेव ईरयितुं श्रीबलस्य ईर-णिनि टाडिः ।

खेच्छाचारिणि खान्त्वे । रजसिचारिस्त्रयां स्त्री